FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Francisco Lopez GENTO

Este jucătorul cu cele mai multe galoane din istoria fotbalului spaniol, deși a avut concurenți prestigioși, ca Di Stefano, *de pildă. Astfel, pe cartea de vizită a lui* Gento *se află inscrisă participarea la 77 din cele 80 de meciuri susținute de Real în 12 ediții ale „Cupei campionilor europeni", încununată cu 8 meciuri finale, din care 6 au revenit echipei sale. De aceea, pe bună dreptate, i se spune lui Gento* „Domnul C.C.E.". *După senzaționala suită de cinci victorii consecutive, obținută între anii 1956 și 1960, a urmat o pauză de șase ani pînă cînd anul trecut, la Bruxelles, echipa întinerită a madrilenilor a dobîndit din nou Cupa. Și cel căruia i s-a înmînat prețiosul trofeu a fost* Gento, *căpitanul echipei, cel mai virstnic jucător și singurul supraviețuitor al vechii gărzi în mijlocul noului val. Pe rînd au plecat* Di Stefano, Puşkaş, Santamaria... *Au apărut* Pirri, Serena, De Felipe, *o echipă de „yé-yé". „Bătrînul" Gento a rămas și aleargă încă.*

S-a născut la 21 octombrie 1933, la Guarinzo, debutînd la Cantabria. A jucat apoi la Santander, de unde în 1953 a venit la Real Madrid. „Un veritabil bulgăre de foc!" — *au exclamat specialiștii și ziariștii și minuscula dar puternica extremă stîngă (1,66 m. și 69 kg.) a dobîndit certificatul de mare jucător.*

Driblingul său spectaculos, viteza sa debordantă l-au lansat imediat ca solist în valoroasa orchestră a Realului. La doi ani de la venirea sa la clubul madrilen, Gento debutează în echipa națională, avînd pînă în prezent peste 40 de selecționări, ultimele fiind la World Cup 1966.

Iubitorii fotbalului din țara noastră țin minte, desigur, golul înscris de Gento la București, în toamna lui '64, în meciul din „C.C.E." cu Dinamo, după o cursă lungă, terminată cu un șut imparabil de la 20 de m. Iar în toamna trecută, căpitanul echipei Real a fost principalul animator al victoriei asupra echipei Partizan Belgrad în finala Cupei campionilor europeni.

Cu trecerea anilor, Gento *a mai pierdut din viteză, dar* și-a șlefuit tehnica și a dobîndit clarviziunea jocului. Acestea, ca și neistovita dragoste pentru fotbal, îl mențin încă pe baricadele Realului întinerit.

ÎNTÎMPLĂRI FOTBALISTICE

Doi arbitri... eliminați de pe teren

În cursul meciului *Cinzano — Fossanese,* din cadrul campionatului de amatori al Italiei, s-a petrecut un fapt unic în analele fotbalului. *În minutul 60, la o decizie discutabilă a arbitrului de centru, unul din ajutorii săi de la tușă, din aceeași localitate cu echipa oaspe și-a părăsit postul îndreptîndu-se amenințător către arbitru și cerîndu-i socoteală pentru decizia dată. El a fost trimis la vestiar, arbitrul de centru renunțînd la colaborarea lui.* Locul acestuia a fost luat de către conducătorul echipei oaspe (în campionatul de amatori al Italiei fiecare echipă are arbitrul său de tușă, numai cel de centru fiind neutru). Dar și acesta a repetat gestul celui dintîi, atunci cînd conducătorul jocului a eliminat doi jucători (cite unul din fiecare echipă), astfel că a fost și el.. eliminat de pe teren, locul lui luindu-l... masorul echipei. Jocul a continuat pînă la sfîrșitul celor 90 de minute, revenind gazdelor cu 1—0.

Televiziunea în ajutorul poliției

La recentul meci de campionat dintre *Racing și Huracan,* ambele din Buenos Aires, s-a petrecut o mare încăierare între suporterii celor două echipe. Unul dintre aceștia, vărul internaționalului *Perfumo* de la Racing, a încetat din viață în urma loviturilor primite. Poliția a reușit să identifice pe autorii crimei cu ajutorul filmului realizat de televiziune.

Arbitru K. O.

Meciul de fotbal Belgioioso — Vigevano din campionatul de amatori al Italiei, s-a întrerupt în minutul 75 la scorul de 0—0, din cauza accidentării arbitrului. Ce s-a întîmplat? Alergînd pentru a urmări de aproape acțiunile, el s-a ciocnit cu unul din jucători care, involuntar, i-a spart cu capul maxilarul. El a fost imediat transportat în vestiar unde i s-au dat îngrijirile necesare, dar nu a mai putut reveni pe teren, astfel că meciul a fost întrerupt definitiv.

Un meci neobișnuit

De curînd, la Mombasa (Kenya) a avut loc un meci al cărui rezultat nu are nici o importanță, dar care a ieșit din comun prin regulile „ad-hoc" aplicate. Mai întîi trebuie știut că cele două echipe s-au deosebit de la început una de alta printr-un deloc neglijabil criteriu de alcătuire: *dintr-una au făcut parte numai bărbați, iar din cealaltă numai femei.* Dar, pentru ca raportul de forțe să se echilibreze, bărbații au jucat cu mîinile legate la spate și nu au avut voie să lovească balonul decît cu piciorul sting. Nu cunoaștem succesul spectacular al acestei „inovații" dar în orice caz trebuie să recunoaștem că ideea a fost foarte originală.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ÎNAINTAȘI

ORIZONTAL 1) Înaintașii ei au înscris 4 goluri Elveției și 5 Ciprului în cîte o singură repriză — Echipa lui Amarildo și Rivera. 2) Astăzi — Internațional român, extremă dreaptă, azi antrenor federal — În centrul liniei de atac a națională Braziliei în două ediții ale C.M. 3) Țintele înaintașilor — Coordonatorul atacului Braziliei în trei ediții ale C.M. — Împunge. 4) În plus — Împărat — Orășel în Caucazia. 5) A-și expune calitățile — Celebra aripă a echipei Real Madrid. 6) Meciuri — Numele unor portari (Din. Vict. Buc., Flacăra Moreni, Oltul Rm. Vîlcea). 7) Șa — Înlănțuire în gamă — Jair... în prima repriză! 8) Fluviu în Finlanda — Vocală repetată — Unii îl reduc la „vîrfuri". 9) Mijlocaș la UTA — Acela — Înaintași la Omonia! 10) O împarte arbitrul — Adversarul debutanților în echipa națională. 11) 1—0 — La sfîrșitul versurilor — ... da Gama, printre înaintașii ei care au evoluat la București în 1966 se numără Bianchini, Menezes și Zizinho. 12) Depozitara actelor — Celebru atacant argentinian, acum la Neapole. 13) Patria lui Mas, Onega, Solari și Di Stefano — Ionescu Florea.

VERTICAL 1) Echipa lui Baratky, Bogdan și.. a lui Marian — Patria celebrilor Nordhal și Hamrin. 2) Cunoscut atacant român, a înscris cele mai multe goluri în categoria A — Fundaș petrolist — Extrema stîngă a echipei Dinamo Zagreb. 3) David și... Dridea — Localitate în Argentina. — Hristea Raul. 4) Munți în Cehoslovacia — Disputat, nu glumă. 5) „Timpuri...", numele unei echipe și al unui stadion din București — Așa sînt meciurile de fotbal. 6) Pune mîna — Moment — Pictor român. 7) Cunoscut internațional uruguayan — Fir. 8) Aceea — Meciuri nule — Notă muzicală. 9) Zid... de netrecut — Dumitrescu și Bonihady au fost doi dintre înaintașii ei — Licoare non-fotbalistică. 10) A se arăta — A suferi un eșec — Element figurativ al unor mingi servite ca la carte. 11) Prepoziție — Organizează uneori excursii cu prilejul meciurilor — Cunoscut coordonator la „Inter". 12) Superioritate — Fost fundaș rapidist, a înscris în 1959, într-un meci cu UTA, un gol de la linia de centru. 13) Rivala echipei Penarol, în care joacă înaintași și celebri — Protejează capul.

Cuvinte cunoscute mai puțin: ONI, UIE, EJE.

EONIDA CIAHNO—
Tg. Mureș

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	R	O	M	I	N	I	E	■	M	I	L	A	N
2	A	Z	I	■	O	A	N	A	■	V	A	V	A
3	P	O	R	T	I	■	D	I	D	I	■	A	C
4	I	N	C	A	■	C	R	A	I	■	O	N	I
5	D	■	E	T	A	L	A	■	G	E	N	T	O
6	■	P	A	R	T	I	D	E	■	S	T	A	N
7	S	A	■	A	R	P	E	G	I	U	■	J	A
8	U	L	E	■	A	A	■	A	T	A	C	■	L
9	E	■	J	A	C	■	A	L	A	■	O	M	■
10	D	R	E	P	T	A	T	E	■	T	R	A	C
11	I	O	■	R	I	M	A	■	V	A	S	C	O
12	A	R	H	I	V	A	■	M	I	V	O	R	I
13	■	A	R	G	E	N	T	I	N	A	■	I	F

„MĂ NUMESC EUSEBIO"

În cel mai mare oraș din Mozambic, Laurenço Marques, în cartierul populației de culoare, venea pe lume acum 25 de ani, într-o familie numeroasă, Eusebio da Silva Ferreira. Înainte chiar de a buchisi abecedarul, micul Eusebio a făcut cunoștință cu mingea. Iată și primul „manager": senor Chico, cel care, iubind copiii și fotbalul, a alcătuit pentru ei o echipă. Escudos cu escudos se adunau și din acești bani s-a cumpărat primul echipament și o minge adevărată. Copilăria și adolescența lui Eusebio sînt trepte pe drumul spinos dar plin de bucurii al gloriei fotbalistice. Iar cheia succesului era marele talent și pofta nesecată de joc a celui ce, adolescent fiind, uimise Mozambicul. Numele său începe să circule și în ziarele sportive din Portugalia iar în anul 1960 Eusebio părăsește meleagurile natale și echipa sa Sporting, pentru Benfica Lisabona. Debutînd într-un meci internațional inter-cluburi Eusebio înscrie trei goluri în poarta celebrei echipe Santos. Eusebio devine titular la Benfica și vedeta sa numărul unu. Primul meci în reprezentativa Portugaliei a coincis cu o surprinzătoare înfrîngere în fața Luxemburgului. El se menține însă în echipa națională făcînd apoi cîteva partide excelente, printre care cu Real Madrid și F. C. Santos.

La Londra, Benfica joacă în finala C.C.E., cu Milan dar pierde. Decepția lui Eusebio trece însă repede căci foarte curînd vine la Lisabona prietena sa din copilărie, Flora. „Perla neagră" se întîlnește acum cu... dragostea!

Am vrut să mă revanșez — simțeam nevoia să fiu atent față de Flora, care a reușit să-mi apropie atît de mult iubita și scumpa mea patrie — așa că după cîteva zile am întrebat-o dacă n-a văzut la Lisabona vreun lucrușor care să-i facă plăcere și pe care l-ar dori să-l aibă. Mi-a răspuns că nu, oferindu-mi zîmbetul ei fermecător, căruia mai tîrziu aveam să-i capitulez pentru totdeauna. Am mai căutat-o înainte de plecarea spre Laurenço Marques. Îi aduceam un pachețel care te izbea la prima vedere. Flora a fost cuprinsă de curiozitate și de plăcerea cadoului necunoscut. Vrînd să știe ce se ascunde sub un ambalaj atît de frumos, n-a rezistat ispitei de a nu desface pachetul.

Era o bluză de culoare bleu deschis, cu un guleraș mic rotund, ultima modă. I-a plăcut foarte mult. Apoi ne-am despărțit, Flora a plecat, iar între noi începu o corespondență foarte asiduă.

A trecut un timp oarecare, nu prea îndelungat, și mi-am dat seama că între noi s-a născut o dragoste puternică și fierbinte.

* * *

Am petrecut cîteva zile de concediu la Laurenço Marques și cu această ocazie m-am gîndit foarte serios la viața mea, la singurătatea care mă deprima, cu toate că trăiam la Lisabona înconjurat de prieteni. Îmi lipsea ceva, îmi dădeam seama de aceasta și abia după ce am cunoscut-o pe Flora am înțeles și mai bine această singurătate.

Da, aveam nevoie de cineva care să fie cu mine, care ar fi vrut să împartă viața sa cu a mea.

Și de ce n-ar fi Flora? mă gîndeam în sinea mea.

Da, de ce n-ar fi Flora? Doar îmi plăcea atît de mult!

M-am cramponat de această idee și n-am mai stat la îndoială.

Într-una din zile, în cinstea mea a fost organizată o serată. A participat și Flora. N-am mai stat în cumpănă nici o secundă. M-am uitat drept în ochii ei și am întrebat-o: „Flora, vrei să te căsătorești cu mine?

A rămas surprinsă. Apoi, mi-a zîmbit timid și nu mi-a răspuns.

Această tăcere am interpretat-o prin aceea că are unele rețineri în privința mea. Poate că nici nu lua în serios cererea formulată. Vedeam însă că este nesigură și în același timp încîntată. În scurt timp, m-am înapoiat la Lisabona. Corespondența dintre noi continua. Iar odată cu timpul, ideea de a mă căsători cu Flora se statornicea tot mai mult și prindea rădăcini definitive.

CÎND AM ÎMBRĂCAT TRICOUL FIFA

Cînd a început noul sezon, am fost măgulit de invitația ce mi s-a făcut de a juca în echipa lumii, care avea să întîlnească, la 23 octombrie, reprezentativa Angliei.

La propunerea federației engleze de fotbal, această partidă se disputa în cinstea celei de a o suta aniversări de la înființarea lui „Football Association".

Pînă la acea dată, un singur portughez a avut cinstea de a îmbrăca tricoul FIFA — Jose Travaços. Aceasta se întîmpla cînd echipa Europei a învins Anglia cu 4—1.

Însă în această a cincea întîlnire, pentru mine, era un nou și plăcut moment. FIFA hotărîse să nu alcătuiască o reprezentativă a Europei, ci reprezentativa lumii.

Am fost aleși 16 jucători.

Spre capitala Angliei am plecat la 21 octombrie însoțit de directorul secției de fotbal al clubului Benfica. Primirea la Londra a fost foarte plăcută. La aeroport, ne aștepta un autoturism care ne-a transportat la hotel. Acolo am fost întîmpinat cu bucurie de Riera, care m-a întrebat cum o duc. M-a prezentat jucătorilor care sosiseră deja și cu care eu m-am împrietenit foarte repede.

Un funcționar mi-a înmînat premiul de joc — 80 lire sterline, inclusiv diurna pentru zilele de petrecut la Londra, în total cca. 6.400 escudos.

Apoi, am fost conduși la camerele noastre. Eu împărțeam camera cu jucătorul brazilian Djalma Santos. Întrucît vorbeam aceeași limbă, ne înțelegeam foarte bine. Am petrecut împreună clipe plăcute, mai ales că Djalma era un izvor nesecat de glume. Mi-a povestit o serie de anecdote, întîmplări amuzante din cariera sa care începuse, de fapt, cînd eu abia mă născusem.

Ne-am odihnit puțin, am luat o gustare și ne-am dus la antrenament. A fost un antrenament ușor, fără a fi supuși la efort, efectuat sub conducerea antrenorului Riera, care a stabilit tactica echipei și a explicat fiecărui jucător, separat, atribuțiile ce-i reveneau. Eu jucam la înaintare cu Di Stefano și făceam tot posibilul ca să ne înțelegem cît mai bine, pentru a putea efectua pătrunderile mele rapide în terenul advers.

Riera vorbea în limba spaniolă și franceză. Puşkaş traducea indicațiile sale jucătorilor cehoslovaci și lui Iașin. Antrenorul ne-a adus la cunoștință faptul că organizatorii meciului au propus ca în cadrul partidei să evolueze toți cei 16 jucători selecționați. Propunerea a fost acceptată, astfel că de la început orice rivalitate dintre noi a fost evitată.

Mă gîndeam la acest meci ziua și noaptea și aveam unele temeri în privința comportării mele. În cursul dimineții, am făcut o plimbare prin oraș. Întrucît mă resimțeam după accidentarea suferită nu de mult, Riera s-a consultat cu masorul echipei Arsenal, despre care mersese vestea că este unul dintre cei mai buni din Europa. Acesta a constatat că voi putea juca întreg meciul, cu condiția ca locul bolnav să fie încălzit în prealabil cu un bandaj cald, cu cîteva minute înainte de joc.

După masă am primit o telegramă. Era de la Simoes, care îmi ura mult succes. Mi-a făcut o deosebită plăcere că un coleg și-a adus aminte de mine.

Seara am urmărit jocul dintre echipele Arsenal și Staevnet din Danemarca din cadrul „Cupei orașelor tîrguri". Apoi ne-am întors la hotel, am cinat și am mai stat de vorbă cu ceilalți jucători.

Sosi și ziua întîlnirii. După micul dejun, ne-am odihnit. Apoi, Riera a avut o ședință cu noi, în care